

[Ragnhild Andersen.]

halve ægtepar. Det er en rigtig og god bestemmelse.

Det, vi har de største betænkeligheder ved i det stillede forslag, er, at man er kommet for højt op med hensyn til indtægter, idet vi mener, det vil være betydningsfuldt for de mange tusinde småkårsfolk i vort land, som ikke har anden indtægt end folkepensionen, at folkepensionen bliver så høj, at de kan eksistere af den, før vi begynder at give de bedrestillede folkepension.

Mit parti er sammen med de øvrige partier i det høje ting i princippet gået ind for at inkludere alle tillæg i de nye grundbeløb. Man kunne derfor synes, at vi skulle være tilfredse med, at det foreliggende forslag også gør det. Jeg vil dog gerne ved denne lejlighed henlede udvalgets og partiernes opmærksomhed på et spørgsmål, som efter vor opfattelse alligevel ikke har fået den rette placering. Det drejer sig om brændselstillægget. Brændselstillægget bør utvivlsomt ikke indregnes i grundbeløbet. I betragtning af den seneste tids stadige forhøjelser af priserne på brændsel er det et stort spørgsmål, om det ikke vil være til ugunst for rentemodtagerne, hvis man inkluderer brændselstillægget i grundbeløbet. Pensionen er jo stadig beskeden; ca. 3 000 kr. i landkommunerne vil være den pension, de enige får. Jeg tror, købstædernes sociale udvalg har ret, når det peger på faren ved at lade brændselstillægget gå ind i grundbeløbet, når man stadig er udsat for de store forhøjelser af brændselspriserne, som sker fra tid til anden, uden at vi kan forhindre det. Jeg mener derfor, det bør overvejes, om vi ikke foreløbig skal undlade at tage brændselstillægget med ind i grundbeløbet og i stedet for bevare en bestemmelse om, at der skal være garanti for levering til rentemodtagerne af et vist kvantum brændsel. Vi drøftede allerede sidste vinter, hvor vanskeligt det kunne være at give brændselshjælp i penge, fordi brændselspriserne svinger så stærkt og er noget af det, der er steget mest i de senere år.

Der er også andre bestemmelser, som er egnet til at vække bekymring, heriblandt nedsættelse af rådighedsbeløbet fra 7½ pct. af grundbeløbene til 4½ pct. De to partiers oprindelige fællesforslag af 11. november forudsatte en rådighedsprocent

på 5, og vi mener, at 5 pct. af grundbeløbene er dog bedre end 4½. Vi anmoder derfor om særlig afstemning over § 40, stk. 11, hvori indeholdes bestemmelsen om nedsættelse af den procent, man har til rådighed, fra 5 til 4½, idet vi vil stemme imod denne nedsættelse. Jeg ved vel, at grundbeløbenes forhøjelse vil bevirke, at de beløb, kommunerne kan beregne rådighedsbeløbet af, også vil være større, men al den stund man kun vil yde rentemodtagerne en forhøjelse på 400 kr. i hovedstaden, 500 kr. i købstæderne, 600 kr. på landet og de enlige kun 2/3 heraf, vil forbedringen være så beskeden, at kommunerne stadig vil have brug for et beløb, der er mindst lige så stort som nu, især hvis man tager i betragtning, at brændselstillægget måske vil blive inkluderet i grundbeløbet.

Købstædernes sociale udvalg peger også på denne side af sagen og gør gældende, at det ikke vil være godt for kommunerne, om grundbeløbene i penge bliver mindre, end de er i dag. Mit parti opfordrer derfor udvalget til under forhandlingerne mellem anden og tredje behandling i hvert fald at vende tilbage til ministerens oprindelige forslag om 5 pct.

Endelig er der den foreslåede ændring til § 85, pristalsreguleringsbestemmelsen. Det ser meget uskyldigt ud på papiret, at man ændrer januar 1946 først i novemberforslaget til januar 1954 og nu i det sidste forslag til januar 1956. Det kunne se ud som en uskyldig ajourføring, men der skjuler sig bag disse angivelser den kedelige realitet, hvad også købstædernes sociale udvalg peger på, at pristalsstigningen bevirker, at der skal større stigninger til i pristallet, før disse kan slå igennem for rentemodtagerne . . . (Socialministeren [Strøm]: Også større fald!). Også større fald ja, men, højtærede socialminister, vi befinder os i en periode, hvor chancen for fald ikke er så stor, men hvor chancen for stigning daglig påvirker os, ja, ikke alene muligheden derfor, men de konkrete fakta. Desværre er det en kendsgerning, at priserne bevæger sig opad, og derfor må vi sikkert se spørgsmålet ud fra det synspunkt: Hvordan garanterer vi rentemodtagerne en i hvert fald lige så gunstig regulering af deres pensioner som den, de har haft indtil i dag? Det er et spørgsmål, som mit parti